

ZAHRANIČNÍ POLITIKA ČESKÉ REPUBLIKY

dokumenty

6/2007

MINISTERSTVO ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ

PREZIDENT ČESKÉ REPUBLIKY

**PROHLÁŠENÍ PREZIDENTA REPUBLIKY VÁCLAVA KLAUSE
NA TISKOVÉ KONFERENCI
S PREZIDENTEM BUSHEM
(5.6.2007)**

Dámy a pánové,

jsme zde netradičně v trojici, ale je to proto, že naše jednání s americkým prezidentem probíhala z české strany za účasti jak prezidenta, tak premiéra. Chceme tím navíc dát najevo, že zejména ve vztazích ke Spojeným státům jsou názory prezidenta republiky i vlády identické.

Jsme velmi rádi, že prezident Bush naši zemi navštívil ve své prezidentské funkci dokonce již podruhé, což je vůbec první případ, kdy zde byl americký prezident ve své funkci dvakrát. A jsme také rádi, že touto formou zahajuje svou cestu do Evropy.

Jeho návštěvu vnímáme jako potvrzení tradičního přátelství mezi Českou republikou a Spojenými státy, přátelství, které se projevilo vždy v klíčových okamžicích minulého století – ať už to byl rok 1918, 1945, 1989. My si toho velmi vážíme, je na co navazovat a máme pocit, že i tato návštěva k tomu přidala pár nových aspektů.

Vzájemně jsme se informovali o situaci v našich zemích i o našem hodnocení situace ve světě. Jsme si vědomi toho, že Spojené státy nesou vysokou míru odpovědnosti za vývoj ve světě a chtěl bych zdůraznit, že právě v tom má prezident Bush a Spojené státy podporu České republiky. Jasně to demonstrujeme i svou účastí v misích v Afghánistánu, Iráku, Kosovu. Hovořili jsme samozřejmě i o umístění americké vojenské základny u nás a v sousedním Polsku. Myslím, že si i v tom s prezidentem Bushem rozumíme a za velmi významné považujeme i to, že prezident Bush přislíbil, že vyvine maximální úsilí, aby tyto věci vysvětlil Rusku a prezidentu Putinovi. Upozornili jsme našeho hosta, že je nesmírně důležité, abychom pro tento projekt získali maximální podporu české veřejnosti, která je na tyto věci velmi citlivá. I toho si je prezident Bush jasně vědom.

Vyměnili jsme si také názory ohledně evropského integračního procesu a ujistili jsme pana prezidenta, že jak mně, tak vládě České republiky jde velmi o to, aby Spojené státy nebyly v Evropě vnímány jako konkurent. My se nepodílíme na vytváření sjednocené Evropy jako jisté protiváhy Ameriky. O to nám opravdu vůbec nejde. Záleží nám na pevných transatlantických vztazích, na vztazích mezi Českou republikou a Spojenými státy.

Bilaterální vztahy našich dvou zemí jsou bezproblémové, ale zdůraznili jsme panu prezidentovi, že vyřešení vízového problému by nepochybně napomohlo pozitivnímu vnímání tohoto stavu v naší zemi. Chtěl bych prezidentu Bushovi poděkovat za jeho krátkou, nicméně velmi intenzivní návštěvu v České republice a za velmi otevřený a přátelský dialog, který jsme mohli vést.

KPR

**PREZIDENT ČR VÁCLAV KLAUS
POBLAHOPŘÁL ŠIMONOVÍ PERESOVÍ
(14.6.2007)**

Prezident republiky Václav Klaus zaslal Šimonu Peresovi, prezidentu Státu Izrael, blahopřejný telegram tohoto znění:

Vážený pane prezidente,

dovolte, abych Vám jménem svým i jménem občanů České republiky poblahopřál k Vašemu zvolení prezidentem Státu Izrael.

Jsem přesvědčen, že tradiční a přátelské vztahy mezi našimi zeměmi se budou i nadále úspěšně rozvíjet a že ve svých funkcích budeme mít také my dva příležitost k tomu svým dílem přispět. Byl jsem ve Vaší zemi před dvěma lety na státní návštěvě a věřím, že v nadcházejících letech budete moci mou návštěvu oplatit a přijmout pozvání k oficiální návštěvě České republiky.

Mnohokrát jsme měli příležitost spolu hovořit, mnohokrát jsme byli společně účastníky různých mezinárodních konferencí a doufám, že i v budoucnu budou naše častá setkání pokračovat. Dovolte, abych při této příležitosti vyjádřil naději a přání, aby se Vám osobně podařilo účinně přispět k nalezení řešení izraelsko-palestinského konfliktu. Cítím, že by to mělo být řešení, které nebude pro žádnou ze stran ani prohrou, ani jednostrannou výhrou, a které i když nebude pro žádnou stranu řešením ideálním, bude pro celou oblast řešením možným, přijatelným, politicky prozíravým, založeným především na vnitřní dohodě a jenom dodatkově na vnějším zprostředkování. Takové řešení by podle mého názoru mohlo být trvalým a stabilizujícím faktorem pro celý region Blízkého východu.

Přeji Vám pevné zdraví a mnoho úspěchů ve Vaší práci.

S úctou

Václav Klaus

KPR

**PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA**

**ČLÁNEK POSLANCE JANA HAMÁČKA (ČSSD)
V DENÍKU LIDOVÉ NOVINY
PROČ CHCE ODS RADAR
(14.6.2007)**

Debata o umístění radaru amerického protiraketového systému na našem území probíhá v Česku již přes půl roku. Její významnou fází byla nedávná návštěva amerického prezidenta George Bushe v ČR, přičemž diskuse bude dále pokračovat. Hlavním argumentem zastánců protiraketové obrany byla od počátku hrozba útoku z „darebáckých států“, zejména Íránu. Vládní představitelé v čele s premiérem Topolánkem se předhánějí ve státnických projevech, opakovaně varují před „nízkou ochotou Evropy“ bránit se novým hrozbám. Místopředseda vlády Alexandr Vondra, jehož podpořil předseda vlády, dokonce dospěl k závěru, vlastně výhrůžce, o nutnosti znovu zavést základní vojenskou službu, pokud radar u nás nebude.

Co se stalo, že ODS takto „přitvrdila“? Objevila se snad znenadání nějaká nová rizika? Rizika, o kterých nemluví základní koncepční dokumenty ČR v oblasti bezpečnosti? Nebo je pro tento posun v argumentaci ODS jiný důvod? Pokud to není jen projev bezradnosti ODS z toho, že česká veřejnost je v projevech nesouhlasu s radarem stále důraznější a aktivnější, může tady být i další důvod. Totiž ten, že debata o radaru má překrýt debatu jinou, debatu o budoucnosti Evropy. Jak to spolu souvisí? Podíváme-li se pečlivě na vystoupení čelných představitelů ODS, objeví se souvislost zásadní. Americký radar je podle ODS tím nejlepším prostředkem obrany národních zájmů ČR v Evropě.

Premiér Topolánek svého času mluvil o potřebě geopoliticky ukotvit střední Evropu jako „mrtvé území mezi Německem a Ruskem“. A to nejlépe tak, že tento prostor bezpečnostně co nejvíce napojíme na USA. Jak? Přece vybudováním radaru. Jan Zahradil tuto tezi nedávno ještě „posílil“. Napsal, že „bychom si měli přestat idealizovat Německo a smířit se s tím, že také prochází obdobím velmocenské renesance“. Podle jeho soudu je třeba „zintenzivnit angažmá USA v Evropě“. Jak? Přece vybudováním radaru.

Vést o budoucnosti Evropy debatu je zcela legitimní a potřebné. V parlamentu, a především s občany. Ale bylo by slušné vyložit karty na stůl. Říci veřejnosti a všem našim spojencům a partnerům v zahraničí, o co vlastně ODS ve skutečnosti jde. A je přímo zavrženíhodné strašit lidi íránským raketovým útokem na Českou republiku (navíc raketami, které dnes neexistují) a ve skutečnosti směřovat k tomu, aby americká základna na našem území byla protiváhou údajných velmocenských ambicí Německa v Evropě.

Vyzývám proto ODS, aby jasně a srozumitelně české veřejnosti řekla, zda její snaha rozmístit u nás radar je pokusem zásadně změnit bezpečnostní postavení naší země. Zda chce naši zemi bezpečnostně vyčlenit z Evropy, jinými slovy rezignovat na společnou bezpečnostní a obrannou politiku EU.

Jan Hamáček, předseda zahraničního výboru PS za ČSSD

www.lidovky.cz

**PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
SENÁT**

**PROJEV PŘEDSEDY SENÁTU PČR PŘEMYSLA SOBOTKY
NA RECEPCI U PŘÍLEŽITOSTI OSLAV DNE RUSKA
(8.6.2007)**

Vaše Excellence, vážený pane velvyslanče, dámy a pánové,

dnes jsme sem přišli oslavit blížící se svátek Dne Ruska, kdy si za čtyři dny budou naši hostitelé připomínat již 17 let existence Ruské federace. Tento svátek je i pro nás Čechy příležitostí k zamyšlení, protože hlavním cílem obou našich zemí je dobře fungující parlamentní demokratický systém jako nezbytný základ dalšího hospodářského kulturního a občanského rozvoje jak Ruské federace tak České republiky.

Existující rozdíly v pohledu na některé globální politické a bezpečnostní otázky by neměly v žádném případě narušit naše stále se lepšící kulturní a ekonomické vztahy. Úkolem nás politiků je o těchto problémech s rozvahou a bez emocí diskutovat a hledat východiska tak, aby ruští i čeští politici, podnikatelé a firmy z obou zemí mohli v klidu pokračovat ve své spolupráci, která je oboustranně užitečná a přínosná pro obě země. Důkazem toho je skutečnost, že spolupráce našich firem je rok od roku širší a úspěšnější.

Proto je nutná korektní politická spolupráce. Evropa, tedy i Česká republika, potřebuje Rusko, tak jako Rusko potřebuje Evropu. Obdobně se potřebují ostatní země, protože globalizace zmenšuje vzdálenosti a prohlubuje tím vzájemné vazby jednotlivých zemí. Věřím, že případné neshody a nebo odlišné názory se již nikdy nebudou řešit silově, ale jen diplomaticky s trpělivým vysvětlováním stanovisek. Války v civilizovaném světě, včetně těch studených, jsou již, jak doufám, minulostí. Naopak ekonomická prosperita občanů s politickou stabilitou, demokracií a svobodou jsou základním předpokladem rozvoje všech zemí.

Při svých cestách do Ruska jsem si opět uvědomil význam regionů, které pomáhají v politickém i ekonomickém prohloubení vzájemných vztahů. Proto jsou i naši podnikatelé pravidelně součástí mých misí a navazují při nich nové obchodní vztahy.

Při loňských oslavách Dne Ruska jsem zde na této ambasádě srdečně poděkoval našemu hostiteli Alexeji Leonidoviči Fedotovovi za jeho opravdu velký podíl na rostoucí kvalitě česko-ruských vztahů. Tehdy jsem řekl, že pevně věřím, že ve spolupráci s lidmi jako je pan Fedotov, bude kulturní a ekonomická spolupráce našich zemí záhy na ještě vyšší úrovni. I po roce za těmito slovy stojím a nemám co na tom měnit.

Děkuji vám za pozornost a přeji všem občanům Ruské federace k blížícímu se významnému svátku jejich vlasti vše nejlepší.

Praha, ambasáda RF

Senát

**TISKOVÁ ZPRÁVA ČSSD
VLÁDA ODS BY MĚLA ŘÍCI,
JAK CHCE CHRÁNIT NÁRODNÍ ZÁJMY ČR
(14.6.2007)**

Požadované stanovisko národního parlamentu pro klíčová jednání v EU si vláda ODS zajišťuje pouze v horní komoře parlamentu v Senátu, kde má většinu a výsledky jednání jsou tedy plně v její režii. Tím také bytostně důležitá jednání z hlediska dalšího směřování ČR drží mimo zájem médií a z hlediska občanů za zavřenými dveřmi.

Není tak v ČR zřejmé, že se Topolánkova vláda v Evropě chová jako zastydlý puberták. Odmítá respektovat pravidla platící v každé civilizované společnosti, neuznává kontinuitu a závaznost mezinárodního práva, klade nesmyslné a směšné požadavky, nereflktuje na přání vlastních občanů ani politickou realitu v Evropě a už vůbec ne na hrozby a výzvy globálního světa, které dřív nebo později dopadnou i na české občany.

V této chvíli se dá již předpokládat, že členské státy EU se domluví na přijetí zřejmě jen formálně upravené Smlouvy pro Evropu. Důsledkem odmítání Smlouvy ze strany ČR pak může být vznik Evropy dvou kvalit. To připouští i Evropský parlament, který vypustil ze zprávy o Smlouvě pro Evropu větu o odmítnutí takové Evropy. V realu to bude znamenat, že státy, které se ke Smlouvě přidají a budou podle ní dále jednat, budou mít své místo u jednacího stolu a budou se podílet na zásadních rozhodováních v EU. Ty, které se Smlouvou souhlasit nebudou, zůstanou mimo rozhodovací procesy, podobně jako je Turecko, případně Ukrajina a další.

Většina zástupců národních parlamentů členských zemí na Konferenci o budoucnosti v Bruselu pod názvem Společně – ale JAK? dala jasně najevo, že jsou si vědomi toho, že ve světovém měřítku se od EU očekává, že bude v čele světového pokroku. To je také jediná cesta, jak i velké státy Evropy mohou zvládnout dopady globalizace a uchovat životní standardy a bezpečí pro své občany nyní i v budoucnosti. K tomu potřebují integrovanou EU a schopnost jednohlasného vystupování na světové scéně. Ministr zahraničí předsednické země SRN Frank - Walter Steinmeier k tomu řekl: „Pokud nedojde ve věci Smlouvy rychle ke shodě, rychle se ztratí to, čeho evropské státy dosáhly. Sociální dimenze je značka Evropy. Evropa má šanci tehdy, když nebudeme brát lidem pocit, že jsme motorem globálního dění a lidé budou vědět, že rizika globalizace na ně nedopadnou.“ Mimo jiné zdůraznil, že „žádná evropská země není schopna osamoceně hájit své zájmy v globálním světě. Společný postup bude tím účinnější, čím bude unisonnější.“

Státy Evropy včetně Německa, Francie a Itálie mají potřebu se spojovat, aby dokázaly zamezit dopadům globalizace na své občany a zajistit jim bezpečí v tom nejširším slova smyslu včetně sociálních standardů. Jestliže vláda ODS tuto cestu bojkotuje, evropskou integraci slovy Topolánka a Klause odmítá, konkrétními kroky brzdí evropskou integraci, pak by měla občanům ČR jasně říci, jak chce splnit základní úlohu každé vlády – chránit národní zájmy země a zajistit bezpečí a růst životní úrovně pro obyvatele nyní i v budoucnu. Obávám se, že ve výlučné společnosti nám nepodobného Turecka, mocenskými boji zmítané Ukrajiny a

současného bigotního, velmocenského a nijak hospodářsky silného Polska to bude velmi obtížné.

Alena Gajdůšková
předsedkyně Senátorského klubu ČSSD

www.cssd.cz

**PROJEV PŘEDSEDY SENÁTU PČR PŘEMYSLA SOBOTKY
NA 11. VEŘEJNÉM SLYŠENÍ SENÁTU
„ZÁVĚRY JARNÍ EVROPSKÉ RADY A JEJICH VLIV
NA ENERGETICKOU POLITIKU ČR“
(19.6.2007)**

Vážené dámy a pánové,

dovolte mi, abych Vás uvítal v Senátu Parlamentu České republiky na 11. veřejném slyšení Senátu na téma „Závěry jarní Evropské rady a jejich vliv na energetickou politiku ČR“. Toto zasedání proběhlo na počátku března v Bruselu s tím, že potvrdilo stále naléhavější potřebu zavedení integrované energetické politiky. To však víme všichni již dlouho a tak musíme na dosavadní výsledky těchto snah reagovat s naprostou kritickou otevřeností. Je sice sympatické, když se konstatuje potřeba fungujícího vnitřního trhu s energií, nutnost omezení emisí CO₂ či solidarita mezi členskými státy při zabezpečení dodávek ropy, zemního plynu a elektřiny. Praxe je však poněkud jiná a tím se nepokouším narážet na kohokoliv z našich sousedů...

Mám však spíše nepříjemný pocit, že zatím všude vítězí okouzlení z formálně stanovených procent náhradních zdrojů energie a nikoliv reálným řešením, které by mělo směřovat k opravdu efektivní společné evropské energetické politice. Důkazem toho je i fakt, že například problematika jaderné energetiky byla v Berlíně zmiňována prakticky jen okrajově, což se projevilo i ve skutečnosti, že myšlenka ustanovení Pražského jaderného fóra zatím víceméně zapadla za horizont potřebné pozornosti.

Musíme si totiž zcela otevřeně říci, že pár tun biopaliv či stovky větrníků skřípajících v občasném větru v nejkrásnějších přírodních partiích evropských zemí nejsou rozhodně všelékem nazvaným společná evropská energetická politika. Větší pozornost budeme muset věnovat výzkumu opravdu dlouhodobě reálných a hlavně výrazně efektivních řešení problému i problematice snižování emisí CO₂ pomocí nových technologií. To je ovšem úkol pro vědecké kapacity, ekonomy a nikoliv pro byrokraty.

Proto jsem s uspokojením zaregistroval, že dnešní veřejné slyšení v českém Senátu chce na tento závažný problém reagovat racionální strukturou projednávaných otázek i zajímavým spektrem diskutujících osobností. Věřím, že dnešní diskuse bude pro všechny přítomné inspirující a neodradí nikoho složitostí a závažností tohoto celoevropského problému.

Děkuji vám za pozornost.

Senát

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

**ČLÁNEK EUROPOSLANCŮ L. ROUČKA A JO LEINENA
V DENÍKU PRÁVO
PŘEJEME SI OPRAVDU DVOURYCHLOSTNÍ EVROPU?
(21.5.2007)**

Letošní rok je rokem Evropy. Nedávno jsme si připomněli 50. výročí Římských smluv a počátky evropského integračního procesu.

Tento týden se bude o budoucnosti Evropské unie rozhodovat znovu, a to na summitu v Bruselu. Evropská unie dostane buď novou smlouvu, která zahrne většinu návrhů obsažených v evropské ústavě, nebo hrozí rozpad Unie v Evropu dvou rychlostí.

Ratifikace ústavní smlouvy se dostala do potíží po zamítavých referendech ve Francii a Nizozemsku. Problémy, které měly být přijetím evropské ústavy vyřešeny, ale nezmizely. Společný evropský dům byl původně konstruován pro šest nájemníků. Dnes má však Evropská unie 27 členských států. Důležitá rozhodnutí jsou léta odkládána, protože Rada ministrů musí podle současných pravidel rozhodovat jednomyslně. Chtějí-li členské státy Unie být v době postupující globalizace úspěšné, musí jednat společně. Rozhodnutí musí být přijímána na celoevropské úrovni. Jen tak může EU fungovat efektivněji a také demokratičtěji. Poslanci Evropského parlamentu, kteří přímo reprezentují hlas občanů v EU, by měli spolurozhodovat ve všech oblastech a být v rovnocenném postavení vůči členským státům v Radě. Předseda Evropské komise jako hlava evropské „vlády“ by měl být v budoucnu volen přímo Evropským parlamentem a nikoli jmenován členskými vládami, jako je tomu dosud.

Návrh evropské ústavy taková řešení obsahuje. Poprvé jsou v něm definovány společné cíle a hodnoty, jakož i práva občanů Unie. Nová smlouva jasně vymezuje pravomoci mezi evropskou úrovní a úrovní členských států. Vliv občanů na přijímání evropských zákonů a rozhodnutí se významně posiluje. Evropský parlament jako „sněmovna občanů“ by mohl spolurozhodovat prakticky ve všech oblastech. Do rozhodovacího procesu by měly být silněji zapojeny národní parlamenty. Novinkou je také zavedení referenda: Komise by musela zohlednit všechny petice, které podepíše alespoň jeden milion občanů.

Vlády tří zemí ohrožují kompromis

Evropská ústava je tedy jednoznačně v zájmu lidí. Obě země, ve kterých ratifikace ztroskotala, jsou nyní připraveny ke kompromisu. Tento kompromis však ohrožují vlády, které se o ratifikaci ústavy zatím ani nepokusily: britská, polská a česká. Naprostá většina obyvatel České republiky se vyslovuje pro evropskou ústavu. Navzdory tomu však česká vláda stále manévruje v nejasných euroskeptických vodách. Požaduje přenesení evropských politik zpět na národní úroveň, aniž by upřesnila, kterých oblastí by se to mělo týkat. Dosud také česká vláda neřekla, kde a jak by chtěla působit bez Evropské unie efektivněji sama.

Členské státy EU, jež ústavní smlouvy již ratifikovaly, nebudou ochotny jen přihlížet tomu, jak euroskeptici ničí kompromis, kterého bylo dosaženo. Pokud nebude dohoda na nové evropské smlouvě možná, hrozí vznik Evropy dvou rychlostí. Jedna skupina zemí bude pokračovat v prohlubování integračního procesu. Váhající a euroskeptické země pak zůstanou vzadu se všemi pro ně negativními následky.

Zastupuje-li česká vláda skutečné zájmy občanů, jak sama o sobě tvrdí, měla by být ochotna přistoupit na nadcházejícím evropském summitu na rozumný kompromis.

Libor Rouček, europoslanec ČSSD,
Jo Leinen, předseda Výboru pro ústavní
záležitosti EP

www.cssd.cz

**ČLÁNEK PREMIÉRA MIRKA TOPOLÁNKA
PRO DENÍK LIDOVÉ NOVINY
RADAR A VÍZA SPOLU NESOUVISEJÍ
(4.6.2007)**

Návštěva amerického prezidenta vždy budí mimořádnou pozornost. Chci ale říci českým občanům, že nejde o jednosměrnou ulici. Nejde pouze o to, že k nám zavítá hlava supervelmoci. Česká republika právě při této příležitosti může ukázat, že každý stát je z hlediska hodnot, jako je svoboda, demokracie a bezpečnost, stejně důležitý bez ohledu na svou velikost.

George W. Bush přilétá do Prahy před cestou na summit G8 v Německu. Ukazuje to na potřebu komunikace mezi našimi zeměmi, a to na nejvyšší úrovni. Je úspěchem, že vrcholný představitel Spojených států zařadil Česko mezi státy, do kterých zavítá v rámci svého evropského turné. A významný je i fakt, že Bush v Praze vystoupí s projevem na konferenci Demokracie a bezpečnost.

S americkým prezidentem budu jednat o dodržování lidských práv v Bělorusku, dalším vývoji na Kubě, konfliktech v Gruzii a Moldávii. Významná bude diskuse o stabilitě kavkazského regionu z hlediska energetické bezpečnosti - i proto jsem nedávno navštívil Gruzii. Dotkneme se i působení Rádia Svobodná Evropa/Rádia Svoboda v Praze coby součásti boje proti terorismu a podpory demokracie. Nakonec, ale ne v poslední řadě, se budeme zabývat humanitární pomocí súdánskému Dárfúru (Česká republika mimochodem zvýšila svůj příspěvek).

Všechna tato témata považuji za důležitá. Nicméně vím, že novináři budou nejvíce zmiňovat otázky spolupráce na kolektivní obraně a vízovou problematiku. Byl bych rád, aby vedle nejrůznějších komentářů v médiích jasně a silně zazněl oficiální postoj České republiky, že tyto dvě záležitosti spolu opravdu nesouvisí. Jediná souvislost je časová. Ale my bychom se zabývali obranou Evropy před zbraněmi hromadného ničení i bez víz. A naopak za jejich zrušení bychom lobovali bez ohledu na radar.

Víza jsou dlouhodobý problém, díky této vládě se blíží jeho řešení. My jsme tuto otázku jasně formulovali, vytvořili jsme alianci s dalšími stejně postiženými a přesvědčili USA i staré země EU, že je třeba nastolit ve vízové politice rovnoprávnost. Velice vítám osobní snahu prezidenta Bushe řešit tuto otázku s Kongresem, protože na rozdíl od budování základů je vízový režim v kompetenci parlamentu, ne exekutivy.

Co se týká protiraketové obrany, panuje všeobecná shoda, že má být součástí sil NATO. A nezáleží vůbec na tom, že technika je americká. To je dáno tím, že Evropané na rozdíl od Američanů nedávají na obranu dost peněz. Kdo říká, že bychom raději měli budovat evropský protiraketový deštník, musí také občanům vysvětlit, že by to znamenalo zmnohonásobení vojenských výdajů.

Jde o vůli k obraně, ne o radar

Podstatné je, že hrozba ze strany darebáckých států je reálná, a bylo by velkou chybou ji podcenit kvůli malicherné snaze získat pár aktuálních politických bodů. Otázka nezní: "Jste pro radar, nebo proti radaru?" Správně se musíme ptát: "Máme,

či nemáme vůbec vůli bránit bezpečí své vlastní a svých spojenců?" Bez radaru nakonec můžeme přežít, ale bez ochoty k obraně svobody a demokracie nikoli.

Každý stát, jakkoli malý, je stejně důležitý při hájení lidských práv, svobody, demokracie, bezpečnosti. Každý má svůj vlastní hlas a může suverénně říci ne i supervelmoci. Nemůžeme však říci ne na naši globální odpovědnost. Zmínil jsem, že kromě radarů a víz budu s Georgem Bushem jednat o řadě dalších problémů. Možná ne tak palčivých pro české novináře a veřejnost. Ale lidí v Bělorusku, na Kubě, v súdánském Dárfúru, na Kavkaze, se týkají daleko naléhavěji a bolestněji než ona dvě témata nás. Žijeme ve šťastné zemi a spolu s USA se můžeme, a musíme podílet na tom, aby to tak zůstalo, aby se udržoval a rozšiřoval prostor svobody, prosperity a bezpečí. Této snaze říkám za českou vládu ano.

www.ods.cz

**ROZHOVOR REDAKTORA ALEXANDRA KRAMERA
S VICEPREMIÉREM ALEXANDREM VONDROU V DENÍKU PRÁVO
ČASY, KDY NÁM MOSKVA MOHLA ŘÍKAT,
CO TADY SMÍME MÍT, JSOU UŽ PRYČ
(9.6.2007)**

Pane vicepremiére, nemyslíte si, že to nadšení, s nímž jste počátkem tohoto týdne přivítali v Praze George W. Bushe, bylo trochu přemrštěné? Když uvážíte, že to je politik, který při zdůvodňování invaze do Iráku obelhal celý svět a kterého už i většina Američanů považuje za jednoho z nejhorších prezidentů ve své historii.

Já bych řekl, že jsme ho přivítali normálně, přiměřeně jeho postavení. A dokonce jsme už předem chladili některá nerealistická očekávání, která si někdo možná s jeho návštěvou spojoval. Že si tento americký prezident už podruhé našel cestu do Prahy, to nás samozřejmě potěšilo.

Čím to je, že vlády bývalých komunistických zemí k němu zjevně lnou více, než vlády západoevropských zemí?

Podle mne je to tím, že on není typický politik - že je idealista. A my už od časů Woodrowa Wilsona víme, že kdykoli v Bílém domě sedí člověk tohoto typu, mají země, jako jsme my, lepší šance budovat své vztahy se Spojenými státy, než když tam sedí vyznavač velké realpolitiky. Ten by dnes komunikoval s Moskvou, Pekingem, Londýnem, Berlínem a Paříží, ale na cestu do Prahy, Sofie nebo Rigy by si asi čas neudělal.

Taky je zajímavé, že čeští velvyslanci se ze Spojených států většinou vracejí jako zanícení lobbisté za americké zájmy...

To mluvíte o mně? Pane Kramere, já nezastírám, že Ameriku v řadě ohledů obdivuji. A je jasné, že ty čtyři a půl roku, které jsem tam prožil, mě nějak poznamenaly. Ale, že by se ze mne stal lobbista za zájmy USA, to je nesmysl. Já jsem český vlastenec... a pokud se zasazuji o určitou výjimečnost v česko-amerických vztazích, tak to dělám prostě proto, že jsem přesvědčen, že to pro nás, jako pro malou zemi, která se nachází ve velmi citlivém geopolitickém prostoru, je výhodné.

Nepoškozujeme ale teď spolu s Polskem soudržnost NATO, když usilujeme o výjimečné vztahy s USA ve vojenské oblasti?

To si rozhodně nemyslím; naopak se domnívám, že je dobře, že se snažíme posilovat transatlantické vazby právě teď, kdy leckdo v Evropě kvůli různým partikulárním ambicím usiluje o jejich oslabení.

Mirek Topolánek na pražské konferenci o protiraketové obraně prohlásil, že "pokud evropské země nevyjádří svobodnou vůli ke své ochraně, hrozí jejich zánik". Není to slovník studené války?

Není. Je to slovník odpovědného státníka, který nežije v iluzi, že tady máme na věky věků ráj na zemi a že už nám nic nehrozí. Ano, teď tu máme svobodu a demokracii. Ale z historie dobře víme, že to není nic automaticky zaručeného, něco, o co bychom zase někdy nemohli přijít.

Jiří Dienstbier, s nímž jste počátkem devadesátých let v oblasti zahraniční politiky úzce spolupracoval, tenhle premiérův výrok ostře odmítl jako strašení veřejnosti.

Já si Jirky Dienstbiera vážím jako přítele a je radost si s ním občas sednout a pokecat, ale on má jednu chybu, která politika handicapuje: určitou lehkomyšlnost. Tahle jeho reakce to potvrzuje.

Vy sám jste minulý týden přispěl do diskuse o americké radarové základně v ČR tvrzením, že když ji odmítneme, může to ve svých důsledcích vést ke znovuzavedení povinné vojenské služby. A to označila na této stránce za zstrašování dokonce i vaše kolegyně ve vládě Vlasta Parkanová.

Pane Kramere, já neodpovídám za to, jak s tím mým výrokem naložila média. Čili za tu zkratku: buď radar, nebo vojna. Takhle jednoduché to samozřejmě není. A už vůbec to není tak, že bychom - tato vláda, nebo já osobně - chtěli znovu zavádět povinnou vojenskou službu. Já jsem chtěl jenom upozornit, a na tom si trvám, že tu povinnou vojnu jsme mohli zrušit jedině díky tomu, že svou obranu a bezpečnost zajišťujeme ve spolupráci se spojenci.

Ale Spojené státy nejsou náš separátní spojenec, jsou naším spojencem v rámci NATO.

Za prvé: NATO bude silné do té doby, dokud bude existovat pevná vazba mezi Evropou a Spojenými státy. Za druhé: my jsme přece mnohokrát řekli, že chceme, aby ta protiraketová obrana byla nějakým způsobem zakomponována do architektury NATO. Za třetí: všechny americké základny na evropské půdě vznikly na základě bilaterálních smluv, ale zároveň v souladu s Washingtonskou smlouvou slouží ke společné obraně. Podívejte se - kdo má dneska v NATO ty kapacity? Mají je Američané, mají je Britové, mají je Francouzi, ale všichni ostatní mají jenom omezené možnosti a prostředky. Co se stane, když se oslabí ta transatlantická vazba? Dá se vyloučit, že pak budeme odkázáni zase hlavně sami na sebe? A že tu pak někdo tu povinnou vojenskou službu zase zavede? Tohle byl smysl toho mého výroku!

Nepopřel jste jím to, co jste hlásal doposud - že naše rozhodování o tom radaru bude svobodné a dobrovolné?

Ne, to říkám pořád. Zároveň ale říkám, že když se ta atlantická vazba bude oslabovat, tak to může mít své konsekvence.

To mi zní jako sofistika. A připadá mi, že vydíráte dokonce i poslance a senátory, viz váš další výrok: "Stát jako my by se měl mít na pozoru před situací, kdy ve spojeneckých vztazích vláda něco vyjedná a parlament to pak odmítne. To je kritický moment, který zemi navenek znevěrohodňuje." Opravdu pro ten radar neumíte agitovat jinak než výhrůžkami?

To není výhrůžka. Za prvé, vláda ještě nic nedojednala, za druhé, i když dojedná, bude záležet na ní, zda to předloží, nebo nepředloží Poslanecké sněmovně. Určitě víte, že jsem v těch Hospodářských novinách, odkud mě teď citujete, uvedl příklad jiné mezinárodní smlouvy, kterou česká vláda sice uzavřela, ale parlamentu ji nakonec ke schválení nepředložila, protože v něm pro ni neměla zajištěnou většinu. Prostě když vláda takovou smlouvu předloží parlamentu a ten ji odmítne, tak to pozici vlády navenek poškodí. Ale nepoškodí to jenom vládu, ale i náš stát jako takový.

Neříkáte tím poslancům a senátorům: milí zákonodárci, až tu smlouvu o radaru uzavřeme, tak ji koukejte schválit, protože jinak poškodíte Českou republiku?

Ne, já jsem naopak přesvědčen, že je třeba usilovat v této věci o širší konsenzus, stejně jako tomu bylo v případě našeho vstupu do NATO. A stále ještě věřím, že ta demokratická část opozice si uvědomí, o co se tu hraje, a že se k tomu nakonec postaví konstruktivně.

Proč ty základny v Polsku a u nás nemohou být od počátku budovány jako zařízení ve správě NATO?

Podívejte, k tomu, aby protiraketová obrana byla součástí architektury NATO, je třeba najít vhodný mechanismus. My to řešení budeme hledat společně se spojenci, a já věřím, že ho najdeme. Ale uvědomte si jednu věc: takový obranný systém má smysl jedině tehdy, když v případě útoku zareaguje velice rychle, prakticky okamžitě. To znamená, že na rozhodnutí o jeho aktivaci nemáte dny, ale maximálně několik minut.

Chcete říct, že ty základny musejí z podstaty navždy zůstat pod přímým velením Pentagonu?

V NATO už od roku 1949, kdy bylo založeno, funguje určitá dělba práce. K ní patří mimo jiné i to, že vrchním velitelem jeho ozbrojených sil je vždy americký generál. A generálním tajemníkem NATO, čili tou jeho hlavní politickou figurou, je zase vždycky Evropan.

Podle vlády je hlavním smyslem umístění radaru v Česku zvýšení naší bezpečnosti. Zatím jste dosáhli jenom toho, že Rusové prohlásili, že na nás namíří své rakety s atomovými hlavicemi. Představujete si takhle větší bezpečí?

Víte, já si myslím, že tahle silná prohlášení vlastně nejsou určena nám, ale Američanům. Prezidenti Bush a Putin spolu budou jednat začátkem července ve Spojených státech, v Kennebunkportu, a v září pak proběhne společné jednání ministrů obrany a zahraničí. A Rusové prostě před těmi jednáními ukazují svaly. Pokud jde o nás, tak to poslední, co bychom měli udělat, je nechat se tou svalnatou rétorikou zastrašit. Koneckonců, vzpomeňte si, že stejná slova z Moskvy zaznívala, když jsme začali jednat o rozšíření NATO.

Nepřipustíte, že ruské obavy z těch základen mohou být autentické a legitimní? Je skutečně vyloučené, že by ten systém mohl někdy v budoucnu sloužit i k útoku?

Ano, to vyloučené je, ale zároveň je asi pravda, že Američané tu komunikaci s Ruskem trochu podcenili; dlouho probíhala jenom na nižší úrovni, ale myslím, že teď se situace změnila. Já jsem viděl materiály, které americký ministr obrany přivezl nedávno do Moskvy, a myslím si, že ruští politici i generálové z nich mohli získat do toho systému takový vhled, aby se ujistili, že to v žádném případě není namířeno proti nim.

Dobře, řekněme, že to vždycky bude jenom štít, ale neříká vojenská logika, že ten, kdo se nemusí bát odvety, může s lehčím srdcem zaútočit? Nebyla to právě tahle úvaha, která v 70. letech minulého století dovedla Ameriku a Sovětský svaz k uzavření dohody ABM, v níž se budování těch obranných systémů zrekly?

Ano, jenže to byla jiná situace. Mezi komunistickým a západním světem byl sice rozdíl jako mezi nocí a dnem, ale jedno přesto měli i tehdy politici ve Washingtonu, v Londýně i v Moskvě společné: všichni uvažovali racionálně. Čili ta doktrína vzájemně zaručeného zničení měla svou logiku. Problém je v tom, že v dnešním světě takovou jistotu, že všichni budou v zájmu vlastního přežití jednat racionálně, nemáme. V jedné zemi na Blízkém východě máme prezidenta, který vyhrožuje jiné zemi vymazáním z mapy. A máme teroristy, kteří neváhají pro prosazení svých ideologických cílů obětovat své životy.

Nebudou nové americké základny příspěvkem k návratu do té skvělé "racionální" minulosti - k rozpoutání nových závodů ve zbrojení?

Určitě ne, protože Rusko pod vedením prezidenta Putina už před drahým časem zahájilo novou etapu svého vyzbrojování. Rakety, které teď testují, přece nemohly vzniknout v několika posledních měsících, ty byly vyvinuty a vyrobeny už dávno před tím, než Američané oslovili Poláky a nás. Podobně je to s Íránem: ten přece taky svůj nukleární a raketový program rozvíjí už dávno a postupně ho akceleruje, dolety jeho střel jsou stále delší... Kdyby měl ambici být pouze regionální mocností, neměl by důvod stavět rakety, které doletí až do Evropy, a on je staví!

Vraťme se ještě k vašemu tvrzení, že Rusko ve skutečnosti k obavám z "polských" raket a z "českého" radaru nemá důvod. Předseda ČSSD Jiří Paroubek na to říká, že "dějiny bohužel ukázaly, že není podstatné, jaké věci skutečně jsou, ale jak jsou vnímány". Myslíte, že se mýlí?

Podívejte, každý psycholog vám řekne, že vnímání je do značné míry subjektivní proces. Vždycky hodně záleží na tom, jak něco chcete vnímat. Jiří Paroubek má samozřejmě pravdu v tom, že s Ruskem je třeba komunikovat, že je třeba mu věci vysvětlovat... Čili: pokud je skutečně vnímá tak, jak říká, tak se musíme snažit, aby je vnímalo jinak. Ale pak už bychom neměli couvat. My jsme pro to, nabídnout Rusku nějakou formu spoluúčasti na tom systému, nebo kontroly nad ním, ale časy, kdy nám Moskva mohla říkat, co tady smíme nebo nesmíme mít, jsou už pryč, dneska jsme jinde.

A co vlastní občané, ti vám to říkat mohou? Nevadí vám, že výrazná většina z nich ten radar nechce?

Já z toho, že veřejná podpora je tady zatím malá, samozřejmě radost nemám. Ale myslím si, že stále máme hodně času, abychom to lidem vysvětlili a přesvědčili je.

Nebylo by fér přesvědčovat je v rámci kampaně před referendem?

Referendum je vždycky tak trochu loterie a já si proto myslím, že o bezpečnostních otázkách by se v referendech rozhodovat nemělo. To nejsou věci, které lze komunikovat nějakými slogany na billboardech.

Proč na billboardech?! Já si tu kampaň představuju tak, že jak strana pro, tak strana proti se budou minimálně půl roku snažit občany získat argumenty, odbornými i politickými, že se o tom bude diskutovat ve všech médiích.

Všechno tohle se přece už teď děje. Tak dobrá, řekněme že referendum skutečně uspořádáme a že výsledek bude 51:49 pro nebo proti, s tím budete spokojen? Když tak minimální rozdíl může znamenat naprosto fatální diferenci?!

Přesně takhle vy teď přece vládnete, a ty důsledky možná budou taky dost fatální.

Ano, my takhle vládneme, ale budeme vládnout jenom omezenou dobu a pak se karty rozdají znovu. Spojenecké vazby se budují na mnohem delší dobu, než je jedno volební období.

Tohle, pane vicepremiére, byla vaše poslední odpověď k tématu radar. Nevadí vám, že proti vůli většiny národa jde tato vláda i ve své evropské politice, za niž jste osobně odpovědný?

To by mi vadilo, ale já si nemyslím, že v tom máte pravdu.

Průzkumy veřejného mínění ukazují, že většina občanů České republiky je pro prohloubení evropské integrace. Pokračování toho procesu si přeje většina opozice, přejí si to vaši partneři ve vládě a dokonce i většina voličů ODS. Takže se ptám: není absurdní, že o pozici České republiky v této věci rozhoduje relativně malá skupina politiků, která si přeje opak?

Proč si myslíte, že si přejeme opak? Když budu mluvit za sebe, tak já se rozhodně považuji za člověka orientovaného proevropsky! Ale to se přece nevyklučuje s tím, že budeme v té Evropě vystupovat sebevědomě a že v ní budeme důsledně prosazovat své zájmy. Pokud jde o to, nakolik je ta vládní pozice reprezentativní -

- k tomu mi místopředseda Strany zelených Ondřej Liška řekl: "ODS se v koalici snaží evropskou politiku strhnout zcela na sebe."

Tak to není, protože my vládní pozici vytváříme v koalici společně a permanentně ji konzultujeme, to pan místopředseda Liška musí vědět. Fakt je, že každá z těch tří stran má na evropskou politiku svůj vlastní pohled, ale protože všichni máme vůli k dohodě, tak se nám zatím vždycky podařilo tu dohodu nalézt.

Můžete popřít, že Česká republika je dnes v Evropské unii vnímána jako protiintegrační síla?

Zase jsme u toho vnímání, že? Podívejte se, já nepopírám, že někteří evropští politici nás tak vnímat mohou, protože jsme kritičtí k tomu původnímu ústavnímu projektu. Lidé, kteří za tím projektem stáli a v řadě případů ho přímo spoluvytvářeli, to samozřejmě těžce nesou a pořád své veledílo hájí tím, že se nám snaží přilepit "protiintegrační" nálepkou.

Nepřilepujete si ji sami, když voláte po "flexibilní Evropě, kde si každý stát volí míru svého zapojení do společných politik Unie"?

Řeknete mi, odkud ten citát pochází?

Pochází z projevu, který pronesl premiér Topolánek na semináři v Senátu. Vy jste už třetí, komu ho na této stránce recituju - před vámi to byli Karel Schwarzenberg a Miroslav Kalousek a ani jednomu se nelíbil.

No, já bych ještě potřeboval vědět, v jakém kontextu to premiér řekl. Předpokládám, že to, co měl na mysli, je koncept vícerychlostní Evropy, který umožňuje skupině zemí, které si to přejí, aby se integrovaly více, aniž by k tomu nutily ty, které si to nepřejí. Čili, je to jakési variabilní aranžmá... a to je přece do značné míry už dnešní realita Evropské unie; například země jako Británie a Švédsko nejsou v eurozóně, protože v ní být nechtějí. Myslíte, že je k tomu máme nutit? Nebo je za to máme z EU vyloučit?!

To ne, ale vždycky jsem si myslel, že integrace je o zmenšování rozdílů, ne o jejich prohlubování. Vy toužíte po ještě flexibilnější Evropské unii, ale co když, až v tom uspějete, zjistíte, že jsme se ocitli v poslední skupince opozdílů, daleko za hlavním pelotonem?

Pane Kramere, já nevolám po nějaké ještě více flexibilní nebo rozvolněnější Evropské unii - jenom nechci, abychom nastolili situaci, kdy by některé členské země EU mohly ty ostatní nutit, aby přistoupily k dohodám, ke kterým zatím z nějakých důvodů přistoupit nemohou, nebo prostě nechtějí.

Ze kterých konkrétních společných politik EU byste chtěli Českou republiku vyvázat?

My rozhodně nemáme v plánu vyvázat Českou republiku z žádných politik, kterých se dnes účastní, nebo o nichž už řekla, že se jich účastnit chce. Jak víte, vláda činí vše pro to, abychom mohli už ke konci tohoto roku nebo začátkem příštího roku přistoupit k Schengenu. Pokud jde o náš vstup do eurozóny, o tom ve vládě diskutujeme a všichni se zatím shodujeme, že dříve, než vyřkneme nějaké závazné datum, musíme alespoň zahájit proces ozdravování našich veřejných financí.

A co společná zahraniční, obranná a sociální politika EU, k těm se taky v zastoupení občanů ČR přihlásíte?

Pokud jde o společnou obrannou politiku, té říkáme ano, ale nesmí to být na úkor NATO, protože s vojenskými kapacitami, které má zatím samotná Evropská unie, bychom toho asi mnoho nedokázali. U sociální politiky jsme rezervovaní - nesouhlasíme například s harmonizací daní, protože si jsme jisti, že by nás to brzy vystavilo tlaku, abychom daně zvýšili, což rozhodně nechceme. Obecně se dá říct, že v této oblasti se přikláníme spíše k naplňování principu subsidiarity; čili k tomu, aby se sociální věci řešily převážně na národní úrovni, nikoli na úrovni centrální.

Naposled o "flexibilitě", pane vicepremiére: není nejflexibilnějším současným českým politikem Saša Vondra, který ve vztahu vůči Evropské unii dnes prosazuje pravý opak toho, co prosazoval kdysi společně s Václavem Havlem?

Pane Kramere, zkuste najít nějaké mé starší články nebo výroky, jimiž jsem prosazoval prohlubování evropské integrace za každou cenu; ujišťuji vás, že je nenajdete! Já opakuji, že jsem pro evropskou integraci, jako jsem pro ni byl vždycky - pro hledání společných postupů tam, kde je to pro nás výhodné. Chcete příklady? V této chvíli jsem pro hledání společného postoje EU vůči Rusku a vřele souhlasím s tím, že bychom měli mít společnou politiku v oblasti energetické bezpečnosti.

**PROJEV PŘEDSEDY VLÁDY ČR MIRKA TOPOLÁNKA
U PŘÍLEŽITOSTI STÁTNÍHO SVÁTKU VELKÉ BRITÁNIE
(14.6.2007)**

Vážená excelence paní velvyslankyně, vážený pane předsedo, vážení hejtmani, vážení hosté,

scházíme se dnes zde, abychom oslavili narozeniny Jejího veličenstva, královny Elizabeth II. Královny, která – a dovoluji mi trochu nadsázky – je tak oddána svému národu, že oficiálně slaví narozeniny v červnu, protože je lepší počasí než v dubnu, kdy se skutečně narodila.

Ale teď vážně. Britská královna symbolizuje tradici. A já si z mnoha různých významů této tradice vyberu jeden, který mi přijde v této době obzvláště důležitý. Elizabeth II. představuje tradici lidské touhy po svobodě. Tradici odpovědnosti, odvahy, věrnosti a spojení.

Královna vládla po dobu studené války a je na trůně i dnes, kdy v Evropě padají poslední bariéry. Ale je to zároveň doba, kdy vnímáme nové zdroje ohrožení a kdy musíme osvědčit vůli k obraně a ochotu ctít spojenecké závazky.

Včera jsem měl možnost mluvit s britským premiérem Tony Blairem. Potvrdilo se mi, že naše země mají na dnešní vývoj v Evropě velice podobné názory. Oba jsme také ocenili spojení při misi v Afghánistánu.

Dnešní den, kdy vzdáváme hold královně Elizabeth II. je také dnem, kdy USA slaví den vlajky (Flag day), Falklandy Den osvobození (Liberation day), Afghánistán Den matek. Různé země, různě významné svátky. Ale jedna společná idea: Svoboda.

Svoboda je starou britskou hodnotou. A je také hodnotou celoevropskou. Britská královna představuje tradici. Představuje kontinuitu. Představuje také pokračování, budoucnost. Je tedy svým způsobem symbolické, že zmíněné moderní svátky připadají na den, kdy slavíme narozeniny královny, představitelky staré dobré monarchie.

Připíjím tedy na tradici. Připíjím na tradiční hodnotu, svobodu. Připíjím na Její veličenstvo královnu.

Long live the Queen!

Úřad vlády ČR

**TISKOVÝ BRIEFING PŘEDSEDY VLÁDY ČR MIRKA TOPOLÁNKA
S MÍSTOPŘEDSEDOU EVROPSKÉ KOMISE FRANCEM FRATTINIM
V KRAMÁŘOVĚ VILE
(15.6.2007)**

Jana Bartošová, tisková mluvčí vlády ČR: Dobrý den, dámy a pánové, ráda bych vás přivítala na tiskovém briefingu po jednání premiéra pana Mirka Topolánka s místopředsedou Evropské komise panem Francem Frattinim. Vítám zde místopředsedu Evropské komise pana Franca Frattiniho a předsedu vlády ČR pana Mirka Topolánka. Pan Mirek Topolánek má slovo.

Mirek Topolánek, předseda vlády ČR: Já předám slovo komisaři Frattinimu.

Franco Frattini, místopředseda Evropské komise: Děkuji. Chtěl bych nejprve říci, že jsem velice potěšen, že jsem měl možnost se setkat dnes ráno s panem premiérem Topolánkem. Měli jsme možnost diskutovat o řadě velice důležitých věcí. Jednak o těch věcech, které souvisí s nadcházejícím předsednictvím ČR v roce 2009. Hovořili jsme o nejrůznějších institucionálních záležitostech, zejména na jedné straně o posílení určitých oblastí na evropské či komunitární úrovni. Zároveň ale se zachováním suverenity na úrovni národní a samozřejmě také, a co je asi nejdůležitější, provádění těchto změn tak, aby všechny tyto instituce fungovaly co nejefektivněji. Také jsme hovořili o záležitostech, které spadají do mého portfolia, což je zejména nelegální přistěhovalectví, boj proti terorismu, policie, spolupráce v rámci policie, záležitosti kolem Europolu. A jsem skutečně velice rád, že jsem shledal, že pan premiér má velice otevřený postoj a je skutečně připraven k jednáním a k dosažení kompromisu. Chtěl bych také říci, že jsem informoval pana premiéra o tom, že ČR je na nejlepší cestě připojit se k Schengenskému prostoru v prosinci tohoto roku. A zároveň jsem ho také informoval o všech krocích a o mé snaze, kterou podnikám, abych všemi možnými prostředky dosáhl rovnosti, co se týče vízových režimů mezi všemi evropskými zeměmi. Budeme posílat oficiální komuniké či demarši vládě USA a Kanady v tom smyslu, že bychom žádali a že si přejeme rovné podmínky a stejný přístup v oblasti vízové politiky ke všem členským zemím EU.

Jana Bartošová, tisková mluvčí vlády ČR: Děkuji místopředsedovi Evropské komise a nyní má slovo premiér Mirek Topolánek.

Mirek Topolánek, předseda vlády ČR: Já nechci opakovat to, co říkal komisař Frattini. Já jsem velmi rád, že je tady. Měl celou řadu diskusí, i s ministrem Langerem. V minulém týdnu jsme podpořili jednu z oblastí, která se týká naplňování, řekl bych, evropské politiky v třetím pilíři, a to jsou Průmské dohody, které jsme my podpořili. Musím říci, že obecně platí, že většina těch věcí, které v portfoliu komisaře Frattiniho spadají do oblasti, kterou bude velmi užitečné plnit a realizovat na unijní úrovni a hovoříme pouze o tom, jakým způsobem se tam ty kompetence dostanou, jakým způsobem budou ošetřovány na národní úrovni. A myslím si, že i na nadcházející Evropské radě může dojít ke kompromisu, který umožní to, aby fungoval Europol, aby fungoval Evropský soudní dvůr, aby fungovaly ty politiky, které se týkají migrace, azylové politiky, boje proti terorismu apod. Musím říci, že dvě témata se specificky týkají našeho předsednictví, které jsme probírali detailněji, a to je post Haagská úmluva, kterou bude otevírat komisař Frattini k diskusi pod

francouzským předsednictvím a hlavní tíha té práce bude právě na českém předsednictví, a my jsme to předpokládali. Třetí věc, kterou bych řekl, oba se shodujeme v tom, že je třeba pokračovat v integraci západního Balkánu, a je velmi pravděpodobné, že ty závěrné negociace s Chorvatskem proběhnou právě v průběhu našeho předsednictví, a i to je velkým úkolem, který na sebe české předsednictví bere. Speciálně oblast komisaře Frattiniho je velmi důležitá a já jsem mu za jeho práci poděkoval. Děkujeme.

Jana Bartošová, tisková mluvčí vlády ČR: Děkuji předsedovi vlády a nyní je prostor pro vaše dotazy, jsou-li nějaké. Takže vám děkujeme za pozornost.

Úřad vlády ČR

**ČLÁNEK EUROPOSLANCE JANA ZAHRADILA (ODS)
PRO DENÍK LIDOVÉ NOVINY
RADAR? JDE O OBRANU. ALE NEJEN O NI
(18.6.2007)**

Předseda zahraničního výboru sněmovny Jan Hamáček nám umožnil nahlédnout do strategické kuchyně zahraničněpolitického myšlení ČSSD. Nic radostného to není. Ve svém článku Proč chce ODS radar (LN 14. 6.) se pozastavuje nad přístupem ODS ke stavbě radarové základny v ČR. Cituje výrok premiéra Topolánka o potřebě geopoliticky ukotvit střední Evropu jako "mrtvé území mezi Německem a Ruskem" a můj výrok o Německu, které "prochází obdobím velmocenské renesance", v důsledku čehož je nutno "zintenzivnit angažmá USA v Evropě". Řečnický se táže, zda má v těchto souvislostech stavba radaru znamenat, že ODS chce "naši zemi bezpečnostně vyčlenit z Evropy" či "rezignovat na společnou zahraniční a bezpečnostní politiku EU". Sice nepřimo, ale velmi bezelstně, Hamáček ztotožnil zahraniční a bezpečnostní politiku EU s politikou Německa. Potvrdil tím velmi nevyváženou a jednostrannou orientaci ČSSD na německé politické prostředí, která se od nástupu Paroubka ještě upevnila.

Není pochyb o tom, že Německo hraje a bude hrát v české zahraniční politice významnou roli jako náš největší soused a obchodní partner. K Německu je třeba udržovat korektní vztahy a najít vyvážený "modus vivendi", který nebude ani prezíravý ani podbíživý. Náš vztah se ale nesmí transformovat do takové podoby vlivu, který by nás dovedl k akceptování pro nás nevýhodných politických postojů. Přesně to však až příliš často slyšíme od řady našich politiků, kteří již od začátku 90. let tvrdí, že naše cesta do Evropy vede přes Německo a bezmyšlenkovitě papouškují názory SPD, resp. CDU, například na evropskou integraci. To je ovšem velký omyl. Německo má své vlastní zájmy a v posledních letech se v EU viditelně emancipuje. Naposledy se německé předsednictví EU tvrdě postavilo proti změně systému hlasování v Radě EU (pro Německo velmi výhodného) směrem k férovějšímu polskému návrhu. Také je třeba zaznamenat - ve střední Evropě zejména - silící vůli části německé politické scény k jakési formě strategického partnerství s Ruskem.

Za těchto podmínek je jen a jen výrazem prozíravosti, pokud česká politika usiluje o posílení pozice Česka v systému mezinárodních vztahů, o vyvážení vlivové mapy uvnitř EU a o vybudování spolehlivého a exkluzivního vztahu s demokratickou velmocí, která není zatažena do vnitroeurovských mocenských her. Není pochyb o tom, že umístění radarové základny na území ČR by k tomu všemu přispělo. Neznamená to však v žádném případě, že - jak se snaží podsunout Hamáček - bezpečnostní a obranné aspekty protiraketového zařízení jsou irelevantní a zástupné. Právě naopak jsou prvořadé, ale zmíněná politická argumentace jen přidává další závaží na misku vah ve prospěch výstavby radaru.

Ing. Jan Zahradil, předseda europoslaneckého klubu ODS, vedoucí české národní delegace v EPP-ED

**TEXT DIPLOMATICKÉ NÓTY ČESKÉ VLÁDY
RAKOUSKÉMU KANCLÉŘI,
TÝKAJÍCÍ SE UJEDNÁNÍ Z MELKU A JADERNÉ ELEKTRÁRNY TEMELÍN
(19.6.2007)**

Plný text nóty, kterou český velvyslanec v Rakousku Jan Koukal předal rakouskému kancléři Alfredu Gusenbauerovi jako odpověď české vlády na rakouský dopis ze začátku tohoto měsíce, týkající se ujednání z Melku a jaderné elektrárny Temelín:

Vážený pane spolkový kancléři,
rádi bychom poděkovali za Váš dopis ze dne 4. června 2007, ve kterém vyjadřujete rakouské stanovisko k závěrům tzv. melkského procesu, a ve své odpovědi upřesnili postoj české strany.

Jsme si vědomi, že rakouská strana opakovaně označila některé bezpečnostní cíle a opatření, vyplývající z Melkské dohody z roku 2001, jako nedosažené resp. otevřené. V tomto duchu se také vyjadřuje přiložená expertiza prof. Hirsche. Česká strana opakovaně prezentovala své stanovisko, podle kterého byly cíle vyplývající z Melkské dohody naplněny. Nadále přitom ctíme princip, že zvolená technická řešení při výstavbě jaderných elektráren mohou být odlišná, aniž by některá z nich platila za více či méně bezpečná. V celosvětovém měřítku se ukazuje, že jediným kritériem kvality je v tomto případě nepřetržitá práce na zlepšování technických parametrů. Česká strana tuto práci podstupuje ve svém nejvlastnějším zájmu.

Rádi bychom Vám dále potvrdili, že česká vláda v reakci na expertizu prof. Hirsche požádala české odborníky o vypracování odborného stanoviska. Toto stanovisko si Vám dovolíme zaslat neprodleně po jeho vyhotovení. Oba materiály mohou posloužit jako podklad pro debaty v rámci již zřízené meziparlamentní pracovní skupiny.

Česká strana je přesvědčena, že svým postupem napomáhá dalšímu rozvoji bezpečnostního dialogu s Rakouskem i zlepšování vzájemné důvěry, a jedná tak nikoli v rozporu, ale zcela v duchu Vámi zmiňovaného melkského procesu. Doufáme, že otevřená výměna našich názorů povede ke zdárnému ukončení tohoto dlouhodobého problému, a to bez ohledu na ne vždy prospěšnou medializaci.

V úctě

Ing. Mirek Topolánek
předseda vlády

Karel Schwarzenberg
ministr zahraničních věcí

ČTK

**PROHLÁŠENÍ PŘEDSEDY VLÁDY ČR MIRKA TOPOLÁNKA
K JEDNÁNÍ EVROPSKÉ RADY
(21.6.2007)**

Nadcházející jednání ER v Bruselu pokládá česká vláda a já osobně za vrcholně důležité. Hlavním bodem jednání bude nalezení shody na reformě institucí EU. Rychlé nalezení dohody je nutné, aby Evropská unie mohla naplno řešit konkrétní problémy, které trápí občany a neutápět se v debatách, jejichž smyslu lidé nerozumějí.

Věřím, že summit skončí dohodou, k níž jsme připraveni konstruktivně přispět. Můj optimismus vychází z toho, že v posledních měsících se debata, do které jsme se také aktivně zapojili, posunula výrazně kupředu. Přestalo se mluvit o ústavní smlouvě a většinově převážil názor, který jsme od počátku zastávali i my: že se má při reformě institucí jít standardní cestou změn stávajících smluv. To by mělo umožnit vyhnout se problémovým bodům a přijmout ještě před volbami do Evropského parlamentu minimální nutné institucionální změny, které umožní další rozšiřování. Chceme být aktivní, konstruktivní, ale důslední.

Do Bruselu také jedeme s naším národním cílem: prosadit takzvanou obousměrnou flexibilitu. Jde o mechanismus, který dává možnost návratu pravomocí z Bruselu zpět jednotlivým státům v případě, že se to ukáže být efektivnější. S touto možností se již počítá, nám jde o to zpřesnit podmínky, za kterých k tomu může dojít.

Jsme připraveni podpořit i řadu dalších návrhů jiných zemí. Například holandskou „oranžovou kartu“, která znamená posílení role národních parlamentů. Jde konkrétně o možnost, že určitá blokační menšina národních parlamentů bude moci efektivně zasáhnout do procesu přijímání evropské legislativy.

Podporujeme také polský návrh na změnu hlasování v orgánech EU. Polský návrh hlasování je pro země jako Česká republika lepší, než jaký navrhovala evropská ústava, která snižovala naši hlasovací váhu o třetinu. Podpora polského návrhu však není naší národní prioritou. Koaliční vláda mi nedala mandát vetovat dohodu, pokud polský návrh nebude přijat.

Veto jsme připraveni použít ve dvou případech. Za prvé, pokud by se někdo chtěl vrátet k dokumentu, který by nesl ústavní a kvazistátní prvky a nebyl by tedy standardně novelizovanou smlouvou. A za druhé, pokud by se během jednání ukázalo, že budou jednotlivým státům umožněny exkluzivní, trvalé výjimky, neboli tzv. opt outs z unijních politik. Jsme toho názoru, že možnost získávat trvalé výjimky mají mít buď všichni, nebo nikdo.

Vůbec si nepřipouštím možnost, že by jednání zkrachovala. Osobně udělám všechno pro to, aby se například Polsko nedostalo při jednání do izolace, kdy by hrozilo uplatnění veta. Pozice členských zemí se díky jednáním a hrozbě krachu institucionální reformy posunula natolik, že náš postoj je dnes už spíše mainstreamový.

Řadu našich požadavků německé předsednictví zahrnulo přímo do textu závěrů Evropské rady. Jde zejména o požadavek, aby se nemluvilo o ústavě a aby reforma institucí proběhla standardní cestou novelizace stávajících smluv. Z textu také vypadla kvazistátní symbolika.

Česká republika plně podporuje záměr německého předsednictví ukončit reformu institucí do konce roku 2008, tedy ještě před volbami do Evropského parlamentu v roce 2009. Do Bruselu odjíždíme s cílem přispět k dohodě a věřím, že naše pozice v hlavním proudu současného evropského myšlení nám k tomu dává široký manévrovací prostor.

Úřad vlády ČR

**PROJEV PŘEDSEDY VLÁDY ČR MIRKA TOPOLÁNKA
NA PORADĚ CZECH TRADE A CZECHINVEST
(25.6.2007)**

Vážení,

půjdu rovnou k věci. Otázku o významu takzvané ekonomické diplomacie pokládám za bezpředmětnou. Priorita hospodářských zájmů v práci ambasad je fakt, o kterém, netřeba diskutovat. Zvláště na tomto fóru.

Dokonce si myslím, že hájení ekonomických zájmů republiky není práce jen pro obchodní rady, ale pro celé zastupitelské úřady. Ekonomická diplomacie byla důležitá vždy, dnes však její význam dramaticky roste.

Politické záležitosti jsou stále častěji podmíněny naším členstvím v multilaterálních organizacích, zejména v Evropské unii. To specifické hospodářské zájmy země a zejména jednotlivých firem vyžadují daleko aktivnější, diferencovanější a pohotovější přístup.

Politické koncepty jsou většinou dopředu hotové a v případě potřeby je lze operativně konzultovat s centrem. Na proměnlivé ekonomické potřeby je nutno reagovat iniciativně přímo na místě, se znalostí věci a rychle.

Z těchto důvodů je podpora exportu, investic a cestovního ruchu prioritou této vlády. A já budu na jejím plnění důsledně trvat. Naše pozice ve světě, naše prosperita a budoucnost se do značné míry odvíjejí od schopnosti prosadit ve světě naše ekonomické zájmy.

Pro malou zemi s otevřenou ekonomikou to platilo vždy. S postupující globalizací se význam tohoto rozměru diplomacie posiluje.

Nedejme se mást tím, že jsme součástí společného trhu EU. Národní ekonomické zájmy stále existují. Jak v Unii, a tím spíše za jejími hranicemi.

Když jsem řekl, že ekonomické diplomacii se mají věnovat celé zastupitelské úřady, pak myslím skutečně celé. Moderní ambasáda, to dnes musí být něco jako marketingová agentura státu. Musí být otevřená, aktivně komunikovat s médií, zajišťovat naší zemi publicitu, musí umět prodat vše, co v České republice stojí za to. Úkolem ambasad dnes už není jen psát utajované zprávy a podporovat politické cíle. Musejí také umět pomoci českým firmám, dodávat jim patřičné informace a kontakty, lobovat za ně.

Samozřejmě je nutné, aby politická a obchodní složka spolupracovaly. Jestliže dnes cítíme, že ekonomická diplomacie je stále nedoceněna, nechceme se dostat do situace, kdy by trpěla diplomacie klasická. Ostatně všichni přece kopeme za jeden tým. Za Českou republiku.

Dnes je prezentace naší země roztříštěná, neefektivní, necílená. Na vině je samozřejmě i resortismus, kdy se každý snaží uchovat si vliv na ta zahraniční centra, která má pod svou kontrolou. To je dáno historicky a je to samozřejmě špatně.

Jsem přesvědčen, že veškeré aktivity související s propagací České republiky mají být soustředěny pod jednou střechou zastupitelských úřadů. A mají se dít tak, aby se vědělo, proč se konají a jaký bude jejich měřitelný výsledek.

Každou vaši snahu v tomto směru podpořím. I v diplomacii potřebujeme kvalitu, nikoli kvantitu. S tím souvisí restrukturalizace sítě ambasad. Pokud už musíme šetřit, pak tam, kde zastupitelský úřad nepřináší ekonomický efekt a klidně otevřeme nový v perspektivní oblasti.

Pokud už šetříme na státní správě včetně ministerstva zahraničních věcí, pak na administrativě a obslužném personálu. Nikoli na produktivních činnostech, mezi něž patří i útvary obchodních radů.

Chci, abyste si naplno uvědomili, jak velkou moc máte ve svých rukách. Jistě by bylo možné říci, že hospodářské zájmy si jdou svou vlastní cestou a prosadí se tak, jako tak. Ale ono se sakra pozná, zda tu cestu někdo umetá a spravuje, nebo jde o zanedbanou stezku džunglí.

Takže, je to na vás. Ministerstvo a vláda vám musí pro vaši práci vytvořit podmínky, ale bez vaší aktivity, kreativity a profesionality to nepůjde. Věřím, že tyto vlastnosti máte a že je chcete dále rozvíjet.

Zakončil bych lapidárním citátem slavného manažera Jacka Welche, který se hodí na práci každého z nás a lze ho vztáhnout i na celou Českou republiku: Čím lépe pracujete, tím více dostáváte.

Děkuji vám za pozornost

Úřad vlády ČR

**MINISTERSTVO ZAHRANIČNÍCH
VĚCÍ**

**PROHLÁŠENÍ MZV ČR
K 15. VÝROČÍ ZŘÍZENÍ DIPLOMATICKÝCH STYKŮ
S MOLDAVSKOU REPUBLIKOU
(4.6.2007)**

MZV ČR u příležitosti 15. výročí navázání diplomatických styků s Moldavskou republikou vyjadřuje uspokojení s rozvojem dvoustranných vztahů mezi Českou republikou a Moldavskou republikou.

Potěšitelná je dynamika rozvoje vztahů v posledním období, kdy se velmi dobré a přátelské vztahy mezi Českou republikou a Moldavskem dostaly na kvalitativně novou úroveň. Dokladem oboustranného zájmu o další rozvoj dvoustranné relace jsou pravidelné kontakty mezi představiteli obou zemí na různých úrovních, otevření zastupitelského úřadu České republiky v Kišiněvě v roce 2006 a zastupitelského úřadu Moldavské republiky v Praze v roce 2007.

MZV ČR je přesvědčeno, že prostřednictvím přímých diplomatických zastoupení bude možné snadněji a efektivněji řešit všechny otázky vzájemné spolupráce, včetně prohlubování její ekonomické dimenze a poskytování rozvojové a transformační asistence.

Česká republika hodlá i nadále usilovat o prohlubování dvoustranných vztahů s Moldavskem a podporovat co nejintenzivnější vztahy této země s Evropskou unií. MZV ČR je přesvědčeno, že ke splnění těchto záměrů přispěje místní předsednictví ČR v Evropské unii v Moldavsku ve druhé polovině roku 2007 a následně pak řádné předsednictví ČR v Evropské unii v první polovině roku 2009.

MZV

**ROZHOVOR REDAKTORA VILIAMA BUCHERTA
S MINISTREM SCHWARZENBERGEM V DENÍKU MLADÁ FRONTA DNES
PUTIN UŠKODIL SOBĚ I RUSKU
(9.6.2007)**

Pane ministře, o některých Rakušanech, kteří blokují hranice, jste nedávno řekl, že jsou magoři. Víte však, o kterém známém člověku mnoho lidí na světě tvrdí, že je také magor?

Nevím.

O Georgi Bushovi. Vy jste byl první, kdo ho na Ruzyni v pondělí přivítal, a seděl jste i u jednání s ním na Pražském hradě. Jak na vás působil?

Profesionálně. Od prvního okamžiku až po odlet.

Co vám vlastně na letišti říkal, když se ještě jednou otočil k vám?

Byla to pozoruhodná zdvořilost - poděkoval se za to, že jsem ho pozdravil přímo na letišti. Je dobré, že i velký mocipán je zdvořilý. Při osobním jednání projevil americkou otevřenost a přímocharost. To mám rád. Viděl jsem také, že je naprosto přesvědčený o své misi v politice. A ve všech svých výrocích se snažil jít vstříc Rusku a uklidnit atmosféru.

Kvůli Bushovi a válce v Iráku roste i u nás antiamerikanismus. Jak se vlastně na Ameriku dívala šlechta?

Šlechta byla kdysi fascinovaná Amerikou. Vznikem té nové společnosti. Na tom se navíc za Atlantikem výrazně podíleli i členové starých evropských rodin.

U vás doma jste jako dítě kritiku Ameriky také nezaslechl?

To už vůbec ne. Američané byli spojenci, kteří porazili Hitlera. A pak se postavili proti Stalinovi. To bylo vždy klíčové.

A proč je dnes kritika USA tak oblíbená?

Má to tři důvody. Zaprvé: některým ještě zůstalo v mozku něco z toho, co jim tam bylo vtlučeno během čtyřiceti let komunismu. Američan byl představován jako ten zlý. Věc druhá: třeba do české sociální demokracie přešel propojením se s Evropou ze Západu jistý druh antiamerikanismu. Někdy se bavím, když je poslouchám a slyším ozvěnu západních antiamerických nálad z konce šedesátých let 20. století. Beru to s humorem - vracím se díky tomu zpět a cítím se o třicet let mladší. A poslední věc: Bushova administrativa udělala na začátku velké chyby vůči Evropě, teď se to změnilo. Američané narazili na nos a zmoudřeli. Ale k antiamerikanismu přispělo například i to, co se stalo v irácké věznici Abú Ghrajb. To bylo strašlivé. Bohudíky byli ti mučitelé potrestáni. Co mi ovšem hodně vadí, je Guantánamo. Otevřeně říkám - v tomto konkrétním případě jsem proti Američanům.

V Praze se s Bushem jednalo i o vízech. Vy jste současně i švýcarský občan, takže jezdíte bez víza...

Budete se divit, ale já jezdím dnes už výhradně s českým pasem. Mám v něm americké vízum.

Ale tu mnohdy ponižující proceduru na americké ambasádě spojenou s nejistotou, že vízum ani po zaplacení poplatku nedostanete, jste jako senátor či ministr těžko absolvoval, že?

Neabsolvoval, máte pravdu. Ale vízum jsem si vyzvedl osobně.

Americký prezident tady v úterý a předtím i v rozhovoru pro MF DNES slíbil, že se bude zasazovat o zrušení víz. To podle všeho už nejde vzít zpět.

Je to tak. Kongres k tomu připravil různé návrhy, které si ale protiřečí. Doufám, že se to vyjasní, a jsem přesvědčen, že víza budou zrušena. Kdy to bude, to si netroufám říci.

V úterý se hlavně hovořilo o americké radarové základně u nás. Jste pořád tak jednoznačně přesvědčen, že by měla být v Česku?

Ano, jsem přesvědčen, že by u nás měla být, proto za ni bojuji. Ale trvám na tom, aby to bylo v rámci NATO. Vývoj ve světě se urychluje, bohužel se to týká i vývoje zbraní. Myslím si, že různé země získají rychle vojenské schopnosti, které měl kdysi jen velmi úzký okruh velmocí.

Tím chcete říci, že další země se mohou brzy dostat k raketám, které by doletěly třeba až k nám?

Něco takového je těžké vyrobit a vyzkoušet, ale některé národy už mají dostatek vědců, techniků a dalších odborníků, kteří se o to mohou pokoušet.

O tom, zda Íránu má jeho jaderný program skutečně sloužit k výrobě zbraní, se vedou spory. Vy si myslíte, že ano?

Pořád ještě doufám, že nakonec může dojít k přímým jednáním mezi Spojenými státy a Íránem a že se ten problém vyřeší po dobrém. Ale nikdo neví, jaké režimy budou u moci za pět let i v jiných státech. Proto považuji za nesmírně důležitou raketovou obranu Evropy. Ta se týká mezikontinentálních raket i raket středního a krátkého doletu. Ten systém by měl být propojený v rámci Severoatlantické aliance. Musíme být na různá nebezpečí připraveni. Proto by u nás měl stát za několik let radar.

Česká společnost je však ohledně radaru rozdělena a vášnivých odpůrců je mnoho. Dovolíte si odhadnout, jak to dopadne?

V Senátu by to prošlo. Doufám, že i ve Sněmovně se najde dostatek poslanců, kteří jsou státotvorní a kteří si uvědomí, že nesou zodpovědnost za bezpečnost státu. Malá země si ji nemůže zajistit sama. Spojenectví v rámci NATO a s USA je pro nás rozhodující.

Co říkáte na ruský návrh, aby protiraketová základna stála v Ázerbájdžánu?

Je dobře, že Putin a Bush spolu začali jednat. Já jsem o tomto návrhu byl informován hned, jakmile padl. Zatím však nevíme, jestli se to nějak dotkne radaru, který by měl být u nás. To se může ukázat za několik dní, ale také měsíců.

Váš postoj k radaru je jiný, než jaký zaujala Strana zelených, která vás do vlády nominovala. To nevnímáte jako problém?

Samozřejmě pozorně poslouchám kritické hlasy ve Straně zelených. Já se ve vládě, pokud je to možné, vždy zasazuji za zájmy zelených, nicméně jsme kabinet koaliční. To je, jako kdybyste byl šéf automobilky a prodával pouze jeden model, protože se vám líbí. To v koalici skutečně nejde - musím jako ministr prodávat politiku všech.

Vy jste nikdy neslyšel o tom, že někteří zelení už litují, že vás do vlády vůbec poslali?

Ale slyšel. A chápu to. Po celý život jsem byl vystaven tvrdé kritice z různých stran, tolik mě to tedy netrápí. Kdo jde do politiky, musí to snášet. Ale mnoho zelených za mnou stojí. Něco vám řeknu - ta kritika je někdy užitečná, člověk se nad některými věcmi zamyslí. Takže ať mě kritizují.

Stále platí to, co jste říkal - že pokud bude Jiří Čunek obžalován, odstoupíte z funkce?

Ano, pokud bude pan Čunek obžalován a sám neodejde nebo ho premiér neodvolá, vezmu si svůj klobouk a půjdu. Nemohl bych sedět ve vládě s člověkem, který je obžalován z trestného činu. To by byla evropská ostuda.

Vy jste však Čunka podpořil při hlasování o jeho zbavení imunity...

Tehdy mě Jaromír Štětina přesvědčil, že ta kauza je podezřelá a že podezřelý je i státní zástupce. Ale od té doby mám jiné informace, okolnosti se změnily. Dnes už bych proti jeho vydání nehlasoval.

Dalším zásadním bodem Bushovy cesty po Evropě jsou napjaté vztahy s Ruskem, které kritizovalo umístění základny ve střední Evropě. Co byste řekl Vladimíru Putinovi, kdybyste měl možnost ho pozvat k vám na zámek Orlík?

Asi by to proběhlo takto: "Pane prezidente, způsob, jakým jste se vyjádřil vy a vám podřízením generálové, je velice nešťastný. Rusko už mělo obraz, který ho ukazoval jako vstřícného partnera, to jste si v poslední době pokazil. Jste bohatá země, ale nemůžete žít ve světě izolování. Tak, jak jste vystoupil, jste uškodil své zemi i sám sobě."

Nedělal to Putin a ostatní proto, že se snaží Rusku vrátit ztracené velmocenské pozice?

Ne. Já si myslím, že Rusko bylo a je velmocí. Největší geopolitickou katastrofou byl podle Rusů rozpad Sovětského svazu. Dodnes ho těžko chápou a pořád je to pro ně nesnadno stravitelné. Takže někdy jsou jejich ostré postoje pochopitelné.

Co tedy považujete pro demokratický svět za největší hrozby?

Svět nikdy nebyl bezpečný a ani nebude. Lidi jsou potvory. Člověk je masožravá zlomyslná opice a své základní chování od doby kamenné až tolik nezměnil. Největším nebezpečím jsme pro sebe my sami. Podívejte se, jak si ničíme Zemi. V tomto směru jsem zelený už dlouhé roky. Záchrana přírody je klíčová otázka přežití. Zamysleme se nad tím, co vlastně děláme. Člověk nezná míru. Pořád chce víc.

Hovořili jsme o Americe i Rusku. Ale někteří odborníci tvrdí, že největším nebezpečím je Čína, která postupně ekonomicky požírá svět. Myslíte si to také?

Když se Evropa nebude snažit, tak nás Čína vytlačí. Číňané jsou inteligentní národ, i když jejich země má ohromné potíže. Obyvatelstvo tam stárne a mají nekonečně zničené životní prostředí.

Ptám se i proto, že za Jiřího Paroubka jezdili ministři do Číny jako na běžícím pásu. Ovšem ministr zahraničí Cyril Svoboda nikoli. Plánujete jet do Číny?

Jednou bych tam chtěl zajet. To odpovídá plánu naší diplomacie. Připomínám však, že při pohledu na naši vzájemnou obchodní bilanci jsme tam přes všechno snažení našich politiků nijak báječně neuspěli. Čína je velmoc na vzestupu a rád bych tam vyrazil, ale není to pro mě poutní místo.

Podívejme se ještě na sousedy. Vy jste dlouho žil v Rakousku a máte tam hodně známých i rodinu. Kolik tam žije magorů?

Stejný počet jako u nás. Počet magorů je všude stejný.

Takže váš výrok o "magorech", kteří dělají blokády, Rakušané pochopili?

Naprosto.

Fakt? To se mi nezdá.

Oni vědí, jak jsem to myslel. Když tam jdu na kávu do restaurace, tak mě nekritizují. Navíc v Rakousku se to láme.

V jakém smyslu?

Někteří lidé se začali ohánět proti bláznovství při tažení proti Temelínu a říkají, ať Rakušané naberou v celé té záležitosti rozum.

Jak se dá zabránit blokádám?

To slíbila zabezpečit rakouská vláda. Ať si každý protestuje, jak chce, ale je nepřijatelné úplně blokovat hranici. Ale já slyším v Rakousku i hlasy rozumu. Češi si musí také uvědomit, že jsme událostmi 20. století ztratili v Rakousku sympatie. Jak kvůli roku 1918, tak po druhé světové válce při vyhnání Němců.

O sudetských Němcích se na rozdíl od minulých let u nás téměř nemluví, poslední sudetoněmecký sraz média téměř ignorovala. Děje se něco na tomto poli?

Pomaloučku vyčpělo, přece jen je to i otázka generační. Navíc Češi a naše média z toho dělali vždy strašáka, přehánělo se to. Přitom na druhé straně je mezi našimi bývalými krajany mnoho rozumných a obětavých lidí. Podívejte se, kolik bylo s jejich pomocí opraveno v našem pohraničí kostelů, památek, hřbitovů. To bychom už jednou měli konečně ocenit.

Před vaším nástupem do funkce se strhla mezi vámi a Václavem Klausem dělostřelecká palba. Dnes se pravidelně scházíte a panuje mír. To byla hodně rychlá otočka.

Prozatím nevidím mezi námi žádný problém. Některé jeho názory nesdílím. Třeba se dívám na Evropskou unii vstřícněji než on. Ale instituce státu, hlava státu, je pro mne něco, co se má držeti v úctě. Nebudu dělati nic, co by poškodilo spolupráci. To je daleko důležitější než osobní půtky.

Takže je vše zapomenuto?

Poslouchejte, já jsem příliš dlouho v politice a nevím, proč bych o takových věcech neustále přemýšlel. Každý člověk vyrostl v jiném prostředí, chodil do jiné školy a pak má názory a předsudky, které z toho vyplývají.

Z toho bych si mohl vyvodit, že prezident trpí nějakými předsudky.

To říkáte vy. Já hovořím všeobecně.

Před několika měsíci jste mi v Japonsku říkal, že vás nebaví ty všemožné recepce, obědy a večeře. Ted' jste však na nich každý den, ne?

Nejsem. Vybírám si. Ale musíte se jako šéf diplomacie tvářit, že vás to baví. Když jsem byl pozván a jdu tam, tak se nemůžu tvářit jako morous. Navíc jsem čekal, že těchto věcí bude víc. Přímo takové akce sám nevyhledávám, ale dá se to vydržet.

A co byste dnes nejraději dělal, kdybyste nebyl ve funkci?

Moc mě mrzí, že se nedostanu do kina či do divadla. Poslední doba byla dosti bohatá na nové české filmy, strašně rád bych se na ně podíval. I o nových divadelních představeních jenom závistivě čtu kritiky. Také cítím, že už mi není padesát. Večer někdy padám únavou. Jenže to mě doma ještě čeká hora papírů - příprava na vládu či příprava na Brusel. To musím v klidu číst, zamýšlet se nad tím. Jo, to je na té práci trochu nepříjemné.

Ještě nějaká omezení vám vadí?

Jedno úplně nejvíce: skoro nemám čas se projít lesem. A já to tak miluji. Jsem dnes jako v pohádce o třech sudičkách. Přišla první sudička a řekla mi: Budeš doma v překrásném kraji Povltaví. Přišla druhá: Budeš mít majetek v čarokrásné alpské krajině s čarokrásnými jezírky. A přišla třetí a říká: A budeš mít z toho hovno.

MZV

**PROHLÁŠENÍ MZV ČR
K SITUACI V LIBANONU
(22.6.2007)**

MZV ČR odsuzuje všechny pokusy o narušování stability Libanonu. Odsuzujeme násilí extrémistických skupin operujících v Libanonu, zejména pak útoky skupiny Fatah al islám vedené vůči libanonské armádě i civilnímu obyvatelstvu, včetně palestinských uprchlíků – obyvatelů tábora Nahr al-bárid, kteří museli v důsledku bojů opustit své domovy.

Plně podporujeme úsilí vlády premiéra Siniory o posílení bezpečnosti a nastolení stability na celém území Libanonu. Vítáme přijetí rezoluce RB OSN č. 1757 o ustavení zvláštního tribunálu pro Libanon a podporujeme naplňování všech dalších relevantních rezolucí RB OSN.

Česká republika vyslyšela naléhavou žádost premiéra Libanonské republiky a UNRWA a poskytla humanitární pomoc ve výši 3 mil. Kč. ve prospěch palestinských uprchlíků postižených boji v oblasti tábora Nahr al-bárid.

MZV

ČESKÁ ZAHRANIČNÍ AKTIVITA NA DALŠÍCH ÚROVNÍCH

**USNESENÍ VÝKONNÉ RADY ODS
K VÝSLEDKŮM JEDNÁNÍ
EVROPSKÉ RADY V BRUSELU
(23.6.2007)**

VR vysoce oceňuje informaci předsedy vlády o výsledcích jednání Evropské rady v Bruselu 21. - 22.6.2007.

VR oceňuje aktivní roli zástupců vlády ČR při vyjednávání a výsledky považuje za úspěch celé ČR.

VR na výsledku za průlomové považuje:

- úplné opuštění konceptu tzv. euroústavy včetně symbolů
- zachování stávajícího systému hlasování v Radě a principů mezivládní spolupráce v zahraniční a bezpečnostní politice
- posílení kontrolní role národních parlamentů
- umožnění zpětného přenosu kompetencí na úroveň národních států (oboustranná flexibilita).

VR považuje výsledek jednání za zásadní bod obratu směrem od konceptu budování evropského superstátu a evropského federalismu.

VR věří, že výsledky těchto jednání zahájí reformy, které povedou k nalezení skutečně funkčního modelu evropské integrace.

**TISKOVÁ ZPRÁVA ČSSD
ČSSD POVAŽUJE POLITIKU TOPOLÁNKOVY VLÁDY
ZA ANTIEVROPSKOU
(25.6.2007)**

ČSSD se znepokojením sleduje, kam se pod vedením ODS ubírá naše evropská politika. ODS prezentuje výsledky posledního summitu EU jako své vítězství, které vnímá jako vítězství názorů, podporujících co nejslabší EU.

ČSSD považuje takovou politiku vlády za nikoliv evropskou, ale antievropskou. ČSSD proto vyzývá ostatní koaliční strany, aby se k postojům, které prezentuje ODS jako oficiální postoj vlády, vyjádřily.

ČSSD totiž vnímá minimálně u Strany zelených rozpor s jejich programem i volebními sliby. Jasně stanovisko KDU-ČSL i Strany zelených je nutné znát co nejdříve i z toho důvodu, že postoj naší vlády, který na posledním summitu EU zastával premiér Mirek Topolánek, patřil spolu s Polskem k názorům výrazně menšinovým.

ČSSD se obává, že hrozí reálné riziko, že se ČR dostane na okraj evropského dění. ČSSD je přesvědčena, že postoj ČR nesmí být vázán na postoj a politiku Polska, zvláště pod vedením bratrů Kaczyńských. ČSSD na rozdíl od ODS vnímá zásadní rozdíly mezi aktuálními zájmy Polska a dlouhodobými zahraničně politickými zájmy ČR.

Jiří Paroubek
předseda ČSSD

www.cssd.cz

Obsah:

PREZIDENT ČESKÉ REPUBLIKY	1
PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY POSLANECKÁ SNĚMOVNA	4
PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY SENÁT	6
VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY	11
MINISTERSTVO ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ	31
ČESKÁ ZAHRANIČNÍ AKTIVITA NA DALŠÍCH ÚROVNÍCH	39

Není-li u jednotlivých příspěvků uvedeno jinak, bylo použito informací ze zdrojů ČTK

ISSN 1210-5600

Zahraniční politika České republiky – Dokumenty.
Vydává odbor administrativy a zpracování informací
Ministerstva zahraničních věcí ČR, Praha.
Odpovědný redaktor PhDr. Vladimír Chaloupka